

Jeff Brown (1926–2003), scriitor american, născut la New York, a lucrat mai întâi la Hollywood ca editor de scenariu și asistent de producător. A făcut parte din redacția publicațiilor *The New Yorker* și *Saturday Evening Post*, în care i-au și apărut câteva povestiri.

Ideea personajului Stanley i-a venit într-o seară, când J.C. și Tony, fiii lui, erau mici. Unul dintre ei a întrebat ce s-ar întâmpla dacă panoul cel mare de pe perete ar cădea peste J.C., iar Brown i-a răspuns că cel mai probabil s-ar trezi plat. Asta i-a făcut să-și imagineze în continuare cum ar decurge oare viața în aceste condiții.

Macky Pamintuan s-a născut și a crescut la Davao, un oraș din sudul Filipinelor. De mic copil, desenul a fost ocupația lui preferată, care îi aducea bucurie și mulțumire. Părinții lui și-au dat seama că era suficient să-i dea hârtie și creioane ca să stea liniștit și să nu facă boacăne.

La 21 de ani s-a mutat la San Francisco, iar în 1998 s-a înscris la Academy of Art College, ca să deprindă arta ilustrației. Când nu ilustrează, Macky Pamintuan joacă baschet, care e cealaltă mare pasiune a lui.

**JEFF
BROWN**

LUMEA LUI STANLEY

PRIMA AVENTURĂ

*

LAMPA FERMECATĂ

Ilustrații
de Macky Pamintuan

Traducere din engleză
de Mădălina Vasile

ARTHUR

Cuprins

Prima aventură

1	Marele panou cu amintiri	9
2	Cum e să fii turtit	16
3	Stanley e un zmeu	31
4	Hoții de la muzeu	46
5	Arthur are o idee minunată	68

Lampa fermecată

Prolog.....	85
1 Prințul Haraz	93
2 Coșul știutor	105
3 În parc.....	124
4 Frații își iau zborul	146
5 Ultima dorință.....	167

1 | Marele panou cu amintiri

Micul dejun era gata.

— Mă duc să-i trezesc pe băieți, i-a spus doamna Lambchop soțului ei, George Lambchop.

Și, chiar atunci, fiul lor mai mic, Arthur, s-a auzit strigând din dormitorul pe care îl împărțea cu fratele lui, Stanley.

— Hei! Veniți să vedeți! Veniți!

Domnul și doamna Lambchop țineau foarte mult la politețe și la vorbirea îngrijită.

— Nu e frumos să ne strigi pe noi așa, Arthur, i-a spus domnul Lambchop în timp ce intra pe ușă. „Hei“ e pentru prietenii de vârstă ta, încearcă să ții minte pentru altă dată.

— Îmi pare rău, a spus Arthur. Dar priviți!

Și a arătat spre patul lui Stanley, acoperit de panoul enorm pe care domnul Lambchop îl dăduse băieților de Crăciun, ca să pună pe el fotografii, bilețele și hărți. În timpul nopții, panoul căzuse peste Stanley.

Dar Stanley nu pățise nimic. Ba chiar ar mai fi dormit încă, dacă n-ar fi fost trezit de strigătele frățiorului.

— Ce s-a întâmplat? s-a auzit vocea lui veselă de sub panou.

Domnul și doamna Lambchop au dat fuga să-l ridice din pat.

— Cerule mare! s-a minunat doamna Lambchop.

— Măiculiță! a strigat Arthur. Stanley a fost turtit!

— Ca o clătită! a spus domnul Lambchop. Cea mai teribilă ciudățenie pe care am văzut-o vreodată.

— Haideți mai întâi să mâncăm, le-a zis doamna Lambchop, apoi eu și Stanley îi vom face o vizită doctorului Dan să vedem ce-are de zis.

Odată ajunși la cabinet, doctorul Dan l-a consultat pe Stanley în amănunt.

— Cum te simți, l-a întrebat doctorul. Te doare foarte tare?

— M-am simțit cam ciudat o vreme, după ce m-am trezit, i-a răspuns Stanley, dar acum mă simt bine.

— Da, așa se întâmplă mereu în cazuri din astea, a spus doctorul. O să stăm cu ochii pe tânărul nostru o vreme, a mai zis după ce a terminat consultația. Uneori, noi, doctorii, în ciuda tuturor anilor de studiu și experiență, ne minunăm de cât de puține știm de fapt.

Doamna Lambchop a spus că s-a gândit că va trebui să ducă hainele lui Stanley la croitor ca

să le retușeze, așa că doctorul Dan a rugat-o pe asistentă să-i ia măsurile lui Stanley.

Doamna Lambchop și le-a notat.

Stanley avea un metru douăzeci înălțime, cam treizeci de centimetri lățime și un centimetru și jumătate grosime.

